

Un calderó a la partitura

Un calderó o fermata és un signe de notació musical que, perllongant una nota o un silenci, frena el tempo indeturable de la partitura. La crisi i el final de cicle polític han escrit un gran calderó en el pentagrama de la cultura a Girona. Vindran nous moviments potser menys vertiginosos, i el calderó, amb la seva forma d'ull vigilant, en marca l'abans i el després. El temps de pausa es pot aprofitar per mirar enrere i endavant, i a Girona ciutat s'ha aprofitat per a la redacció del Pla estratègic de cultura, un instrument que vol ser un full de ruta a mitjà termini per tal que la cultura continuï tenint el pes que hi ha tingut històricament. Les xifres canten: els pressupostos municipals han destinat un 13% a cultura els últims nou anys. Pocs ajuntaments catalans poden comparar-s'hi, i qui es postuli a les properes eleccions s'hauria de definir en relació amb aquestes quantitats.

Pel que fa a la música, el Pla compta amb els nous espais del Centre Cultural de la Marfà (bucs d'assaig i estudi de gravació) i la renovació de la Casa de la Cultura, amb el seu auditori. Val a dir, tanmateix, que aposta més per les arts escèniques a l'hora d'erigir-se en capital cultural, atesa la projecció exterior de Temporada Alta. En canvi, proposa l'Auditori com a estructurador del sector musical, mentre passa de puntetes pel Festival de Músiques Religioses i del

Conciliar la música i el son

La planificació establerta arriba fins al 2015, però concreta especialment el calendari del 2011. Dins els compromisos adquirits enguany, destaca sobretot el manteniment del pes dels recursos destinats a cultura per part de l'Ajuntament al 12% del pressupost com a mínim. Però n'hi ha altres de concretíssims, tant o més delicats i que tenen també molta repercussió en l'activitat musical, com l'elaboració d'un protocol d'actuació consensuat per a la realització d'activitats culturals en l'espai públic. És l'etern problema de conciliar el so i el son, la festa i la tranquil·litat dels veïns, en un punt que no serà mai del tot dolç.

Món. El Pla reflexiona també sobre l'oferta educativa actual a la ciutat i vol impulsar un pla integral d'ensenyaments artístics que coordini, per exemple, l'oferta del Conservatori de Música i l'Escola Municipal de Música. Quant al suport a la creació artística, suggereix la construcció d'un equipament musical de format mitjà i la creació d'una xarxa de música en viu per afavorir la presència dels músics locals. En ser el Pla volgudament multisectorial, moltes altres línies estratègiques i directrius són més genèriques, però acaben tenint repercussions musicals: vies de formació i de professionalització, de captació de nous públics, d'entretenir la ciutadania mitjançant la cultura, etc.

Fruit d'un procés participatiu llarg i, per què no dir-ho, a voltes àrid i feixuc, ara Girona pot saber què vol ser quan sigui gran. Ara per ara el Pla és un referent cultural de consens. En el debat de les properes eleccions municipals, hauria de ser obligatori pronunciar-s'hi al respecte, ja sigui apropant-s'hi o prenent-hi distàncies, perquè sapiguem què hauríem de votar els qui valorem el paper de la cultura –i, per tant, de la música– en la vida de la ciutat.